

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 24

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 11 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 969 din 20 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 ¹ alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată	2–5	29.	— Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Lilian Onescu în funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Fondurilor Europene	13
Decizia nr. 1.022 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 și 10 din Codul de procedură penală.....	6–8	30.	— Decizie pentru eliberarea domnului Iulian Matache din funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului	14
Decizia nr. 1.025 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2 ¹ și art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	9–11	31.	— Decizie pentru numirea domnului Iulian-Ghiocel Matache în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
5. — Hotărâre privind aplicarea mobilității pentru domnul Onescu Lilian din funcția publică de subprefect al județului Ilfov în funcția publică de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene	11	32.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici de către domnul Marian Niculescu	15
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
26. — Decizie privind eliberarea domnului Attila Gabor Marko din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Relații Interetnice	12	33.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice de către domnul Marian Niculescu	15
27. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Alin Petrache din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, la Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret	12	34.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Carmen Dorina Drăgan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici	16
28. — Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice vacante de secretar general al Ministerului Afacerilor Europene de către doamna Tudor Florentina	13	★		
			Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 969**

din 20 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată, excepție ridicată de Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM în Dosarul nr. 1.243/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.209D/2012.

La apelul nominal se prezintă, pentru Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturile de Autor (UCMR—ADA), avocatul Alexandru Roată-Palade, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției și Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens arată că textul de lege criticat trebuie analizat și apreciat în raport cu normele de aplicare ale acestuia, respectiv în raport cu Decizia nr. 287/2011 privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă, emisă de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. Susține că prevederile criticate lasă la libera apreciere a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor stabilirea regulilor privind accesul la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă, fiind astfel permis accesul la toate datele privind operele create, durata acestora, momentul utilizării, nivelul remunerațiilor convenite etc. Se preia astfel, integral, baza de date a organismelor de gestiune, iar controlul permanent al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor asupra acestor baze de date este de natură să aducă atingere dreptului de proprietate privată consacrat de art. 44 și art. 136 din Legea fundamentală. Totodată, art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 încalcă dreptul la viața privată prin controlul abuziv și continuu pe care Oficiului Român pentru Drepturile de Autor îl realizează asupra informațiilor private deținute în bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă cu privire la membrii acestora. Dreptul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor de

a verifica, oricând și în orice condiții, orice fel de informație privind activitatea organismelor de gestiune colectivă reprezintă, de asemenea, o încălcare a dispozițiilor art. 45 și art. 135 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că nu se aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor realizând un control cu privire la corecta colectare și repartizare a sumelor corespunzătoare utilizării operelor ale căror drepturi de autor și drepturi conexe sunt gestionate de organismele de gestiune colectivă. Arată că, în ipoteza unui control defectuos realizat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, organismele de gestiune colectivă au la dispoziție acțiunea în fața instanțelor de drept comun.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.243/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată.** Excepția a fost ridicată de Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM în soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect suspendarea/anularea Deciziei nr. 287/2011 privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă, emisă de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 29 noiembrie 2011.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că Oficiul Român pentru Drepturile de Autor funcționează, în temeiul Legii nr. 8/1996 și al Hotărârii Guvernului nr. 401/2006, în domeniul proprietății intelectuale, în materia drepturilor de autor și a drepturilor conexe, ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, fiind autoritate unică de reglementare, evidență prin registre naționale, supraveghere, autorizare, arbitraj și constatare tehnico-științifică în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe. Organismele de gestiune colectivă, potrivit art. 125 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, sunt persoane juridice constituite prin liberă asociere, care au ca obiect de activitate, în principal, colectarea și repartizarea drepturilor a căror gestiune le este încredințată de către titulari. Acestea se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial, sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane

fizice ori persoane juridice și acționează în limitele mandatului încredințat și pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.

Textul de lege criticat dă în sarcina Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, pe de o parte, exercitarea funcției de citire asupra sistemelor informatice aparținând organismelor de gestiune colectivă și, pe de altă parte, obligația de a publica regulile de acces la aceste sisteme informatice. Astfel se preia de către stat întreaga evidență a repartițiilor remunerațiilor colectate de organismele de gestiune colectivă, persoane juridice constituite prin libera asociere, fără a exista un mandat special din partea titularilor drepturilor, încălcându-se dispozițiile constituționale ale art. 44 alin. (4) și ale art. 136 alin. (5). Bazele de date ale organismelor de gestiune colectivă conțin informații valoroase despre asociație, membrii săi, activitatea financiară și utilizatorii de la care se colectează remunerațiile artiștilor, fapt care determină cerințe sporite de confidențialitate și acces la acestea.

Consideră că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale și din perspectiva stabilirii modalității de acces la sistemele informatice ale organismelor de gestiune colectivă, respectiv prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor. Legea lasă, astfel, la îndemâna Oficiului Român pentru Drepturile de Autor stabilirea regulilor de acces, fără să stabilească cadrul legal al acestor reguli.

În acest context, arată că textul de lege criticat nu cuprinde definițiile termenilor utilizați, respectiv „funcție de citire” și „sistem informatic”.

În continuare face referire la Decizia nr. 287/2011 privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă, emisă de către directorul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, susținând că aceasta cuprinde reguli de acces contradictorii și în dezacord cu prevederile Legii nr. 99/2011, realizându-se o definire a termenilor informatici în așa fel încât funcția de citire echivalează cu o intervenție în sistem.

Totodată, autorul excepției susține că prevederile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 aduc atingere și dispozițiilor constituționale privind libertatea economică, intervenția statului, prin exercitarea unei funcții de citire asupra sistemelor informatice aparținând organismelor de gestiune colectivă, reprezentând o încălcare a alegerii voluntare și conștiente a persoanelor asociate.

De asemenea, arată că accesul la bazele de date informatice ale organismelor de gestiune colectivă încurajează eliminarea secretului profesional al unor asociații de drept privat, în felul acesta nemaifiind asigurată concurența loială pe piață, bazele de date private devenind astfel publice.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 31 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 sunt constituționale, nefiind încălcate dispozițiile constituționale ale art. 44, atâta vreme cât acestea stabilesc faptul că Oficiului Român pentru Drepturile de Autor verifică activitatea organismelor de gestiune colectivă prin intermediul sistemului informatic al acestora, verificarea implicând doar o funcție de citire, și nu de intervenție

în sistem. Regulile privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă se stabilesc prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu obligația consultării prealabile a organismelor de gestiune colectivă. În aceste condiții, astfel cum sunt formulate, prevederile legale criticate nu aduc atingere, sub niciun aspect, dreptului de proprietate privată. Exercitarea prerogativelor dreptului de proprietate nu trebuie absolutizată, iar legiuitorul este îndreptățit să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate, potrivit art. 44 alin. (1) din Legea fundamentală. Reține, de asemenea, că prevederile de lege criticate nu aduc atingere nici dispozițiilor constituționale care garantează exercitarea liberei inițiative și accesul persoanelor la o activitate economică „în condițiile legii”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 31 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată, în temeiul art. V lit. Ț) din titlul III — Dispoziții finale al Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 657 din 18 septembrie 2008.

Art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 a fost introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2010 pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 316 din 13 mai 2010.

Totodată, art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 a fost modificat prin Legea nr. 99/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2010 pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 24 iunie 2011.

În prezent, prevederile art. 31 alin. (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 au următorul conținut:

„(2) *Oficiul Român pentru Drepturile de Autor verifică activitatea organismelor de gestiune colectivă prin intermediul sistemului informatic al acestora, verificarea implicând doar o funcție de citire, și nu de intervenție în sistem.*

(3) Regulile privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă se stabilesc prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu obligația consultării prealabile a acestora.”

În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 — „Dreptul de proprietate privată”, art. 45 — „Libertatea economică”, art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție și art. 136 alin. (5) potrivit căruia proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, urmând a fi respinsă ca atare pentru considerentele ce urmează:

Art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 a fost introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2010 pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2010 a fost adoptată în contextul recesiunii economice severe care pune în pericol stabilitatea economică a țării și pentru asigurarea eliberării la timp a sumelor aferente împrumutului prevăzut de Memorandumul de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009.

Potrivit expunerii de motive, a fost elaborat proiectul ordonanței care implica amendarea mai multor acte normative în vigoare în vederea reducerii măsurilor administrative propuse în Planul de simplificare, printre propunerile numărându-se și modificarea Ordonanței Guvernului nr. 25/2006. Cu privire la aceasta, propunerile vizau simplificarea activității a peste 30.000 operatori economici care aveau obligații de plată către organismele de gestiune colectivă, precum și crearea unui sistem transparent pentru repartitia remunerațiilor colectate către mai mult de 15.000 de titulari de drepturi de autor și drepturi conexe.

Inițial, textul de lege criticat avea două alineate care stabileau faptul că: „(1) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor administrează sistemul informatic național privind evidența și simplificarea plății drepturilor de autor și a drepturilor conexe de către utilizatori și a repartitei remunerațiilor colectate de organismele de gestiune colectivă în cadrul proiectului de guvernare.

(2) Normele metodologice privind crearea și funcționarea evidenței naționale prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Costurile de realizare a acestei evidențe naționale sunt suportate de organismele de gestiune colectivă beneficiare ale remunerațiilor datorate de utilizatori.”

Comisia pentru industrii și servicii și Comisia pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă din cadrul Camerei Deputaților, prin „Raportul comun asupra Proiectului de Lege” pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2010, au propus amendamente asupra textului art. 31 „pentru a avea dispoziții care să favorizeze transparența și simplificarea activității prin intermediul informatizării”.

Astfel, prevederile art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 au fost modificate substanțial, soluția legislativă inițială nefiind preluată în noua reglementare, fiind eliminată

atribuția Oficiului Român pentru Drepturile de Autor de administrare a sistemului informatic național privind evidența și simplificarea plății drepturilor de autor și a drepturilor conexe. Totodată, textul de lege nu mai prevede obligația organismelor de gestiune colectivă de a suporta costurile de realizare a evidenței naționale.

În forma actuală, textul de lege criticat supus controlului de constituționalitate prevede la alin. (1) că organismele de gestiune colectivă sunt obligate să implementeze un sistem informatic propriu, scopul fiind acela de organizare a evidenței și simplificarea plății drepturilor de autor și a drepturilor conexe de către utilizatori, precum și a repartitei remunerațiilor colectate.

În continuare, alin. (2) al art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 stabilește că Oficiul Român pentru Drepturile de Autor verifică activitatea organismelor de gestiune colectivă prin intermediul sistemului informatic al acestora, verificarea implicând doar o funcție de citire, și nu de intervenție în sistem.

Curtea constată că prevederile de lege criticate, în forma actuală, permit o mai bună supraveghere a activității organismelor de gestiune colectivă, asigurând transparența activității acestora, fiind, în fapt, o concretizare a atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prevăzute de art. 138 alin (1) lit. f) și h) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, de supraveghere și control a funcționării organismelor de gestiune colectivă. În exercitarea acestor atribuții, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor stabilește măsurile de intrare în legalitate a organismelor de gestiune colectivă sau aplică sancțiuni, după caz. De altfel, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor funcționează ca organ de specialitate în subordinea Guvernului, fiind autoritate unică de reglementare, evidență prin registre naționale, supraveghere, autorizare, arbitraj și constatare tehnico-științifică în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, acesta reglementând activitatea din domeniu prin decizii ale directorului general, potrivit legii.

Totodată, potrivit alin (3) al art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006, regulile privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă se stabilesc prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu obligația consultării prealabile a acestora.

În aceste condiții, Curtea constată că textul de lege criticat oferă garanții suplimentare organismelor de gestiune colectivă, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor având obligația consultării prealabile a acestora cu privire la regulile de acces la sistemul informatic, în același timp Oficiul Român pentru Drepturile de Autor neavând dreptul de a interveni în sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă.

În acest context, Curtea reține că directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor a emis, în temeiul art. 138 alin (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 și al art. 31 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006, Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 287/2011 privind accesul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă, decizie publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 29 noiembrie 2011.

Decizia menționată definește noțiunile de „sistem informatic”, „sistem de repartitie”, „baza de date a unui organism de gestiune colectivă” și „funcție de citire”. Prin „funcția de citire” se înțelege acordarea unui drept de acces la datele cuprinse în baza de date și la rezultatele prelucrării acestora, fără a exista

posibilitatea de a șterge sau de a modifica datele existente ori de a adăuga date noi.

Totodată, potrivit art. 6 din Decizia Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 287/2011, organismele de gestiune colectivă au obligația de a asigura Oficiului Român pentru Drepturile de Autor posibilitatea de îndeplinire a funcției de citire prin intermediul unei secțiuni speciale a sistemului de repartiziune prin intermediul căruia se realizează repartizarea sumelor corespunzătoare utilizării operelor ale căror drepturi de autor/conexe sunt gestionate de organismul de gestiune colectivă, iar, în plus, anexa la decizie stabilește datele asupra cărora se exercită funcția de citire de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

De asemenea, pentru asigurarea confidențialității și a securității fizice a datelor referitoare la membrii organismului de gestiune colectivă, la repertoriul acestora, la utilizatorii care trebuie să plătească remunerațiile stabilite, la playlisturi și la orice alte documente, organismele de gestiune colectivă trebuie să asigure protecție antivirus, funcționarea unui mecanism de autentificare în vederea îndeplinirii funcției de citire, transmiterea datelor printr-un sistem de comunicații care garantează confidențialitatea și integritatea acestora.

Având în vedere cele precizate, Curtea constată că accesul unui organ de specialitate în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, al administrației publice centrale din subordinea Guvernului, la sistemul informatic al organismelor de gestiune colectivă, în vederea verificării activității acestora, activitate ce implică plata drepturilor de autor și a drepturilor conexe de către utilizatori, precum și repartiziunea remunerațiilor colectate, nu contravine dispozițiilor constituționale privind dreptul de proprietate privată atâta vreme cât verificarea implică doar o funcție de citire, și nu de intervenție în sistemul informatic.

În fapt, textul de lege criticat asigură un control al statului, printr-un organ de specialitate din subordinea Guvernului, cu privire la sumele colectate și repartizate, corespunzătoare utilizării operelor ale căror drepturi de autor și drepturi conexe sunt gestionate de organismele de gestiune colectivă, în acord cu dispozițiile constituționale invocate, corecția deficitelor fiscale mari fiind un obiectiv important al unui program de politici economice ce cuprinde măsuri de reformă fiscală și financiară, în vederea sporirii eficienței procesului de colectare a impozitelor și taxelor, în acord cu Memorandumul de înțelegere din 23 iunie 2009 dintre Comunitatea Europeană și România.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, republicată, excepție ridicată de Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți — CREDIDAM în Dosarul nr. 1.243/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 noiembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Totodată, autorul excepției a indicat, ca temei constituțional al sesizării, și dispozițiile art. 45 privind accesul liber al persoanei la o activitate economică și la libera inițiativă și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, din Legea fundamentală. Examinând această susținere, Curtea constată că, în raport cu motivele invocate în sprijinul excepției de neconstituționalitate, textele indicate nu sunt relevante, neavând nicio concludență pentru soluționarea acesteia.

Astfel, „libertatea economică” implică, în primul rând, dreptul de a începe o activitate economică, aceasta din urmă fiind definită de art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 ca fiind „*activitatea agricolă, industrială, comercială, desfășurată pentru obținerea unor bunuri sau servicii a căror valoare poate fi exprimată în bani și care sunt destinate vânzării ori schimbului pe piețele organizate sau unor beneficiari determinați ori determinabili, în scopul obținerii unui profit*”, iar „concurența loială” este o formă a concurenței economice.

Or, potrivit art. 125 alin (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, organismele de gestiune colectivă funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial, alin (3) al art. 134 din aceeași lege precizând faptul că remunerațiile încasate de organismele de gestiune colectivă nu sunt și nu pot fi asimilate veniturilor acestora. Titularii de drepturi datorează organismului de gestiune colectivă doar plata unui comision, stabilit prin statutul organismului, pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcționării acestuia.

În fine, în ceea ce privește critica autorului excepției potrivit căreia Decizia directorului Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 287/2011 cuprinde reguli de acces contradictorii și în dezacord cu prevederile Legii nr. 99/2011, realizându-se o definire a termenilor informatici în așa fel încât funcția de citire echivalează cu o intervenție în sistem, aceasta nu poate fi primită. Curtea Constituțională, în exercitarea controlului *a posteriori*, examinează dispozițiile de lege criticate prin raportare la principiile și drepturile fundamentale cuprinse în normele constituționale și convenționale sau alte instrumente juridice la care România este parte, aspectele de legalitate ori de oportunitate a actelor administrative fiind strict de competența instanțelor de drept comun.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.022

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 și 10
din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) și alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena-Viorica Roșca (fostă Bocan, fostă Nelega) în Dosarul nr. 240/221/2012 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 947D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.078D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Costel Drăghici în Dosarul nr. 37.314/301/2011 (număr în format vechi 351/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal și asistat de avocatul Nicolae Stroian.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 947D/2012 și nr. 1.078D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Apărătorul autorului excepției arată că nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.078D/2012 la Dosarul nr. 947D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia și depune note scrise. Astfel, arată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală contravin principiilor constituționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și folosirea căilor de atac, întrucât conțin limitări care aduc atingere dreptului în însăși substanța lui. Face trimitere, referitor la redactarea neclară și imprecisă a dispozițiilor de lege criticate, și la deciziile nr. XVII/2007 și nr. XLVIII/2007 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțate în recurs în interesul legii, potrivit cărora cererea de revizuire

îndreptată împotriva unei hotărâri judecătorești definitive, pronunțată în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. a) și b) din Codul de procedură penală, este inadmisibilă, iar, în cazul plângerii formulate împotriva rezoluției, ordonanței și dispoziției din rechizitoriu, prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale sau clasarea, instanța investită nu poate pronunța soluția prevăzută de art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 240/221/2012, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 lit. b) și alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Elena-Viorica Roșca (fostă Bocan, fostă Nelega) cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care, în temeiul art. 278¹ alin. 8 lit. b) din Codul de procedură penală, a fost admisă plângerea împotriva unui act al procurorului de netrimiteră în judecată.

Prin Decizia penală nr. 523 din 13 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 37.314/301/2011 (număr în format vechi 351/2012), **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Costel Drăghici cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire îndreptată împotriva unei hotărâri pronunțate într-o cauză având ca obiect o plângere formulată în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. a), b) și c) din Codul de procedură penală contravin principiilor constituționale privind accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil și folosirea căilor de atac, deoarece conțin limitări care aduc atingere dreptului în însăși substanța lui. Consideră că libertatea legiuitorului de a stabili condițiile de exercitare a căilor de atac și procedura de judecată nu este una absolută, limitele libertății de reglementare fiind determinate și în aceste cazuri de obligativitatea respectării normelor și principiilor privind drepturile și libertățile fundamentale și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte. În reglementarea exercitării dreptului de acces la justiție, legiuitorul are posibilitatea să impună anumite condiții de formă, ținând de

natura și de exigențele administrării justiției, fără însă ca aceste condiționări să aducă atingere substanței dreptului sau să îl lipsească de efectivitate. Totodată, autoarea excepției Elena-Viorica Roșca (fostă Bocan, fostă Nelega) susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală, întrucât soluția pronunțată de judecător, în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în procedura plângerii împotriva actelor procurorului de netrimitere în judecată nu este supusă niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 8 lit. b) și alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorul excepției.

Curtea de Apel București — Secția I penală consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este întemeiată, întrucât acestea limitează dreptul justițiabilului de a exercita o cale de atac împotriva unei măsuri.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 574/2007, nr. 982/2007, nr. 1.277/2008, nr. 736/2009, nr. 721/2010 și nr. 1.608/2011, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 și 10 din Codul de procedură penală. Alin. 8 al art. 278¹ are cuprinsul dat prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, iar alin. 10 al aceluiași articol a fost modificat prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Textele de lege criticate

au următorul cuprins: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător. [...] Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, ale art. 53 privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție, precum și ale art. 14 referitor la dreptul la un proces echitabil din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 și 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din actele normative internaționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.132 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 7 ianuarie 2008, Decizia nr. 250 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 24 martie 2008, și Decizia nr. 777 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 4 august 2008, Curtea a statuat că dispozițiile de lege criticate asigură accesul la justiție al persoanelor nemulțumite de soluțiile de netrimitere în judecată date de procuror, părțile având posibilitatea să își apere drepturile și interesele în cursul judecății prin mijloacele prevăzute de lege și cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale. În cadrul acestei jurisprudențe, Curtea a mai reținut că în procedura plângerii formulate împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată nu se judecă însăși cauza, ci doar temeinicia și legalitatea soluțiilor pronunțate de procuror, pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și a eventualelor probe scrise înfățișate instanței de părțile în proces. Nicio dispoziție legală nu împiedică partea interesată ca, atunci când apreciază că este posibilă administrarea altor probe pentru stabilirea adevărului, să solicite procurorului care a emis actul de netrimitere în judecată sau procurorului superior ierarhic să dispună, în condițiile prevăzute de lege, începerea sau redeschiderea urmăririi penale.

De asemenea, prin Decizia nr. 482 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 5 iulie 2012, Curtea, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, a statuat că între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca, de altfel, și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „*sunt prevăzute numai de lege*” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul

cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de neprimire în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare prin textele de lege ce fac obiectul excepției a art. 53 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

În același sens sunt și Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele arătate mai sus, nu sunt încălcate nici prevederile art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Referitor la invocarea ca temei al excepției de neconstituționalitate a art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, Curtea constată că o atare încălcare nu poate fi reținută, întrucât principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 și 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena-Viorica Roșca (fostă Bocan, fostă Nelega) în Dosarul nr. 240/221/2012 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și de Costel Drăghici în Dosarul nr. 37.314/301/2011 (număr în format vechi 351/2012) al Curții de Apel București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.025

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 1.876/40/2012 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.022D/2012.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.051D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în Dosarul nr. 351/39/2012 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.109D/2012, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lucia Prusac în Dosarul nr. 852/40/2012*/a2 al Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.022D/2012, nr. 1.051D/2012 și nr. 1.109D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexare.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.051D/2012 și nr. 1.109D/2012 la Dosarul nr. 1.022D/2012, care este primul înregistrat.

Magistratul-asistent referă asupra cauzelor și arată că autoarele excepției de neconstituționalitate au depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea acesteia. Totodată, au depus și câte o cerere de amânare a soluționării cauzei, pe motiv că au solicitat personal de la autoritățile publice prevăzute de lege transmiterea punctelor de vedere ale acestora, și anexează fotocopii de pe memoriile transmise la autoritățile în cauză. În plus, autoarea excepției Liliana Teodoriu arată că nu se poate prezenta în fața Curții, fiind internată în spital în perioada 21—29 noiembrie 2012. În acest sens, la cererea de amânare atașează fotocopie de pe documentul intitulat „Fișa pentru spitalizare de zi”, datat 21 noiembrie 2012.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererilor de acordare a unui nou termen de judecată, întrucât, pe de o parte, este obligatorie doar solicitarea punctelor de vedere de la autoritățile publice, nu și primirea lor, iar, pe de altă parte, autoarea excepției Liliana Teodoriu nu face dovada internării decât pentru data de 21 noiembrie 2012.

Curtea, deliberând asupra cererilor formulate, în temeiul art. 14 din Legea nr. 47/1992 și al art. 156 din Codul de procedură civilă, respinge cererile de amânare a soluționării cauzei. În acest sens, constată că prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu impun autorităților publice obligația de a-și exprima opinia asupra excepțiilor de neconstituționalitate, ci instituie doar o posibilitate, o vocație a acestora de a formula un punct de vedere în cauză. În plus, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională este independentă față de orice altă autoritate publică [...]*”, astfel încât aceasta nu este ținută în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate de punctele de vedere exprimate de autoritățile publice în cauză. Prin urmare, lipsa acestor puncte de vedere nu împiedică exercitarea controlului de constituționalitate. De asemenea, Curtea reține că autoarea excepției Liliana Teodoriu nu a depus dovezi în susținerea imposibilității de prezentare în fața Curții.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 482 din 16 mai 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.876/40/2012, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Liliana Teodoriu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, plângerea formulată împotriva soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior.

Prin deciziile nr. 510 din 28 mai 2012 și nr. 552 din 6 iunie 2012, pronunțate în dosarele nr. 351/39/2012 și nr. 852/40/2012*/a2, **Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Liliana Teodoriu și Lucia Prusac cu ocazia soluționării recursurilor împotriva unor sentințe penale prin care a fost respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, plângerea formulată împotriva soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin că dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală și dreptul de proprietate privată, întrucât

soluția de respingere dispusă de procurorul ierarhic superior cu privire la plângerea contra actelor procurorului, altele decât rezoluțiile sau ordonanțele de netrimitere în judecată, nu poate fi atacată în fața instanței de judecată, iar soluția pronunțată de judecător în cadrul procedurii plângerii împotriva actelor procurorului de netrimitere în judecată nu este supusă niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 1.608/2011, nr. 62/2012 și nr. 525/2012, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, introduse prin art. XVIII pct. 38 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, și dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din același cod, modificate prin art. XVIII pct. 39 din Legea nr. 202/2010. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 278 alin. 2¹: „*Plângerea formulată împotriva soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior este inadmisibilă.*”;

— Art. 278¹ alin. 10: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autoarele excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 alin. (1), (2) și (8) referitor la dreptul de proprietate privată, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenție și ale art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 62 din 31 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din

9 martie 2012, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, reținând că posibilitatea formulării plângerii împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta la procurorul ierarhic superior, conform prevederilor art. 278 alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, constituie o garanție procesuală, iar rămânerea definitivă a soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior, potrivit art. 278 alin. 2¹, introdus în Codul de procedură penală prin Legea nr. 202/2010, are ca scop asigurarea celerității soluționării cauzelor penale, nereprezentând un impediment în calea liberului acces la justiție. În acest sens, Curtea a statuat că, în faza de urmărire penală, legiuitorul poate opta atât pentru instituirea, cât și pentru eliminarea unor garanții procesuale, precum cea din speță, cu condiția ca actele organelor de urmărire penală să poată fi cenzurate de instanța de judecată. Or, în cazul de față, rămânerea definitivă a soluției de respingere dispuse de procurorul ierarhic superior, potrivit dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ din Codul de procedură penală, nu înlătură dreptul părții interesate de a formula plângere, în condițiile art. 278¹ alin. 1, împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței de clasare și nici dreptul de a beneficia de garanțiile procesuale care însoțesc faza judecătii propriu-zise și de căile de atac prevăzute de lege în cazul trimiterii în judecată.

În ceea ce privește criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală — potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în procedura plângerii împotriva actelor procurorului de netrimitere în judecată, este definitivă — prin Decizia nr. 479 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 483 din 13 iulie 2012, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, întrucât nu poate fi reținută nicio contradicție între acest text de lege și prevederile constituționale și convenționale invocate. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca, de altfel, și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „*sunt prevăzute numai de lege*” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Niciuna din prevederile din Legea fundamentală și din Convenție invocate în motivarea excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării sau urmăririi penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimitere în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile.

Prin aceeași Decizie nr. 479/2012, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În același sens sunt și Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 2¹ și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liliana Teodoriu în dosarele nr. 1.876/40/2012 și nr. 351/39/2012 și de Lucia Prusac în Dosarul nr. 852/40/2012*/a2, toate ale Curții de Apel Suceava — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aplicarea mobilității pentru domnul Onescu Lilian
din funcția publică de subprefect al județului Ilfov
în funcția publică de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene**

Având în vedere prevederile art. 27 alin. (1) lit. a), art. 30 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. c) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, domnului Onescu Lilian i se aplică mobilitatea din funcția publică de subprefect al județului Ilfov în funcția publică de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene.

Art. 2. — Numirea în funcția publică de secretar general al Ministerului Fondurilor Europene se face prin decizie a prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 9 ianuarie 2013.
Nr. 5.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea domnului Attila Gabor Marko
din funcția de secretar de stat la Departamentul
pentru Relații Interetnice**

În temeiul art. 15 lit. c) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Attila Gabor Marko se eliberează din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru Relații Interetnice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.
Nr. 26.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea, la cerere, a domnului Alin Petrache
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
la Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret**

Având în vedere Cererea domnului Alin Petrache înregistrată cu nr. 20/200/I.M. din 8 ianuarie 2013,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alin Petrache se eliberează, la cerere, din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, la Autoritatea Națională pentru Sport și Tineret.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.
Nr. 27.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
a funcției publice vacante de secretar general
al Ministerului Afacerilor Europene
de către doamna Tudor Florentina**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice vacante de secretar general al Ministerului Afacerilor Europene de către doamna Tudor Florentina.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 28.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea prin mobilitate a domnului Lilian Onescu în
funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului
Fondurilor Europene**

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Lilian Onescu se numește în funcția publică de secretar general în cadrul Ministerului Fondurilor Europene, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 29.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru eliberarea domnului Iulian Matache
din funcția de secretar de stat
la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iulian Matache se eliberează din funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 30.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Iulian-Ghiocel Matache
în funcția de secretar de stat
la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice**

Având în vedere propunerea ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, formulată prin Adresa nr. 1.169 din data de 9 ianuarie 2013,

în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Iulian-Ghiocel Matache se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 31.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici
de către domnul Marian Niculescu**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici de către domnul Marian Niculescu.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.
Nr. 32.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari
publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării
Regionale și Administrației Publice
de către domnul Marian Niculescu**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice prin Adresa nr. 1.025 din 9 ianuarie 2013, Avizul favorabil nr. 785 din 9 ianuarie 2013 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice de către domnul Marian Niculescu,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 89 alin. (21) și art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marian Niculescu exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.
Nr. 33.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Carmen Dorina Drăgan
a funcției publice vacante din categoria
înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**

Având în vedere solicitarea Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice formulată prin Adresa nr. 1.030 din 9 ianuarie 2013, precum și Avizul favorabil nr. 733/2013 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Carmen Dorina Drăgan a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,

în temeiul art. 15 lit. e) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Carmen Dorina Drăgan exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 11 ianuarie 2013.

Nr. 34.

★

RECTIFICĂRI

La Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 50/2012 privind modificarea art. 1 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2011 pentru aprobarea contribuției pentru cogenerarea de înaltă eficiență și a unor prevederi privind modul de facturare a acesteia, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 875 din 21 decembrie 2012, se face următoarea rectificare:

— la art. I (cu referire la art. 1 din actul normativ de bază), în loc de: „...23,1 lei/kWh...” se va citi: „...23,1 lei/MWh...”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 602854